



TATAI –
TÓVÁROSI



HARANGSZÓ

A GYÜLEKEZET ÜNNEPI ÉRTESÍTŐJE

Alapítva: 1995. Megújítva: 2004.

XI. évfolyam 3. sz. – 2015. Reformáció

ERŐ, SZERETET, JÓZANSÁG

„Hálát adok az Istennek, akinek őseimhez hasonlóan tiszta lelkiismerettel szolgálok, amikor szüntelenül, éjjel és nappal megemlékezem rólad könyörgéseimben, és könnyeidre emlékezve látni kívánlak, hogy öröm töltsön el. Eszembe jutott ugyanis a benned élő képmutatás nélküli hit, amely először nagyanyádban, Lóiszbán és anyádban, Eunikében lakott, de meg vagyok győződve arról, hogy benned is megvan. Ezért emlékeztetlek téged, hogy gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát, amely kezeim rád tétele által van benned. Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.”

(2Timóteus 1,3-7)

Ma **Szentháromság vasárnapja** van, vagyis a pünkösdi utáni vasárnap. Ez a vasárnap azt hangsúlyozza, hogy a teremtető és gondviselő Isten, elküldte értünk a megváltó Jézus Krisztust, akinek munkáját a Szentlélek „aktivizálja” bennünk. Atya Isten felettünk, Fiú Isten értünk, Szentlélek Isten bennünk.

Ezen a vasárnapon adunk hálát **dr. Márkus Mihály** püspök úr több, mint négy évtizedes tatai gyülekezeti szolgálatáért, és mindazért, amit rajta keresztül elvégzett közöttünk az Isten. Én nem tudom csak teljes egészében szemlélni Püspök Úr munkásságát, noha most elsősorban a gyülekezeti szolgálatát köszönjük meg az Úrnak. Gondoljunk csak bele, hány helyszínen kellett helytállnia Isten dicsőségére, egyházunk és sokak javára: itt a gyülekezetben, 18 évig a Dunántúli Református Egyházkerület élén, miközben számos közegyházi feladatot bízott rá az Úr, hiszen volt a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának elnöke, a Magyar Református Világszövetség elnöke, két cikluson át Zsinatunk lelkesi alelnöke; mindezek mellett Márkus püspök úr tudós teológus, az egyháztörténet professzora, nyugalmazott tanszékvezető egyetemi tanár. Van tehát miért hálát adnunk.

Szentháromság vasárnapján, ezen a hálaadó istentiszteleten szólal meg a **jól ismert Ige**, most ebben az összefüggésben: „Mert nem a félelem lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét”.

Nem akartam túlzottan személyessé tenni ezt az igehirdetést, de mégsem tudtam ezt az Igét most az alkalmától függetlenül értelmezni, hiszen **Márkus Mihály püspök úr egész élete és szolgálata példa** arra, hogy Isten Szent Lelke milyen hatalmas dolgokat tehet általunk, mit vesz el tőlünk, és mit ajándékozik nekünk.

MIT VESZ EL ISTEN LELKE? Isten Lelke elveszi a félelmeket, más fordítás szerint a csüggedést: „...nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét”.

A félelemnek fokozatai vannak. Először összeszorul a szívünk, aztán életünk bizonyos szakaszaiban többet

aggodalmaskodunk a kelleténél, a kórosabb fokozat az, amikor folyamatos feszültségben élünk, és a félelem beteges fokozata az, amikor kétségbeesünk és lebénít bennünket a félelem.

Nemcsak az egyén félhet, hanem egy közösség is, tehát a félelmet kollektíve is értelmezhetjük. Féltet egy család, aggódhatunk az egyház jövője miatt, és aki nyitott szemmel és szívvel figyeli világunk történéseit, az emberileg joggal aggódhatna az egyes társadalmak, a világ jövője felett.

A mai Ige üzenete azonban éppen az, hogy Isten Lelkének van hatalma arra, hogy ezeket a félelmeket, egyéni és közösségi csüggedést elvegye tőlünk. Nem véletlen, hogy a Bibliában 365-ször szerepel az isteni biztatás: **Ne félj!** Az év minden napjára jut ebből a biztatásból. Jézus Krisztus a viharzó tengeren bátorította tanítványait: „*Bízatok, én vagyok, ne féljete*” (János 6,20).

A mi Urunk tudja, hogy az emberi élet része a félelem. Amíg ebben a világban élünk, félünk. Isten Szent Lelke azonban azt végzi el, amit Jézus Krisztus hangsúlyozott a tanítványoknak: „*Miért féltek ennyire? Miért nincs hitetek?*” (Márk 4,40). Ezzel a mi Urunk rámutat a Szentlélek ide vonatkozó munkájának lényegére, miszerint noha folyamatosan félünk, **Isten Lelke nem engedi, hogy úrrá legyen rajtunk a félelem.** Jézus Krisztus szava pontosan ezt jelenti: Miért féltek ennyire, azaz miért lesz úrrá rajtatok a félelem, miért nem hisztek? Isten Lelke hitet ajándékozik, amely kiveszi a félelem uralmát az életünkéből.

Hálát adunk Márkus Mihály püspök úr nyugodt, higgadt életéért, mert benne a legnehezebb helyzetekben is igazzá lett az Ige, hogy nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten.

ISTEN LELKE ELVESZ, HOGY ADHASSON. Mit ad a Szentlélek a félelmek uralma helyett? Isten Lelke az erő, a szeretet, a józanság Lelke. Beszéljünk erről a háromról, mint Isten Lelkének legfontosabb ajándékairól.

Az erő nem az én erőm, mert mindannyian erőtlenség vagyunk és csak idő kérdése, hogy ez hogyan lesz láthatóvá rajtunk.

Az ember feladata, hogy erőtlenségben is erőlködjön, azaz tegyen meg mindent a maga helyén és lehetőségei között, és közben

adatik a csoda, hogy Isten Lelke, a mi erőtlenségünket igénybe veszi, erejével megajándékozza, így eszközként felhasznál bennünket. Ezt nevezzük az Isten áldásának: erőtlenségemben erőlködöm és az Isten ereje közben felülről adatik (2Korinthus 12,9-10).

Vannak olyan helyzetek is, amikor tehetetlenül állunk egy probléma előtt. Ilyenkor **erőlködni sem kell, hanem várni az isteni megoldást**: „Az Úr harcol értetek, ti pedig maradjatok veszteg” (2Mózes 14,14).

A Szentlélek másik fontos ajándéka, a félelmek ellenében, az erő mellett, **a szeretet**. Erről a legnehezebb beszélni közhelyek nélkül. Megpróbálom a szeretetről szóló bibliai tanítást néhány mondatban összefoglalni.

Ez a szeretet **megváltó szeretet**, vagyis a Szentírásban a szeretet mindig az élő Isten Jézus Krisztusban közölt, megváltó szeretete. A szeretethimnusz jól ismert sorai, miszerint a szeretet mindent eltűr, mindent elfedező, mindent remél, és soha el nem múlik, nem a mi emberi szeretetünk jellemzőit sorolja fel, hanem Isten megváltó szeretetének tükrözi (1Korinthus 13,4-8).

Ez a megváltó szeretet a Szentlélek ajándéka, amely, ha betölt bennünket, akkor nem tudunk többé csak magunknak élni. Vagyis Isten megváltó szeretete **áldozatot hozó szeretetté** formálódik bennünk, amely képes lesz áldozatot hozni a másikért is.

Ez a szeretet azonban nemcsak megváltó és áldozatot hozó szeretet, hanem **okos szeretet** is. Mire gondolunk itt? Arra utalunk itt, hogy noha áldozatot hozunk a másikért, nem feltétlenül kell önmagunkat feláldozni a másikért. Persze adódhatnak ilyen helyzetek is, de ez mindig kivétel és nem az általános, szentlelkes szabály. Az okos szeretet az a szeretet,

amely önmagára is figyel, és szeretetével nem fárasztja a másikat sem, de önző módon nemcsak önmaga körül forog.

Ez a szeretetről szóló bibliai tanítás. Isten Lelke ezt a szeretetet ajándékozza nekünk, amely **megváltó, áldozatot hozó és okos szeretet**.

Végezetül a Szentlélek harmadik ajándéka, a félelmek ellenében, az erő és a szeretet mellett, **a józanság**.

A józanság azt jelenti, hogy **két lábbal a földön** járunk, hívő reménységgel előre tekintünk, és állandó kapcsolatban vagyunk a mennyei világgal. Pontosabban is megfogalmazhatom. A hívő ember a realitások talaján áll, két lábbal a földön jár, nem álmodozik feleslegesen, szembenéz a konkrét valósággal; de erővel és szeretettel, azaz hitben teszi ezt.

A hívő ember élete **mentes minden illúziótól**, mert pontosan tudja, hogy milyen ez a „büntől rontott” világ.

A hívő ember élete tehát mentes minden illúziótól, de a hívő ember tudja, hogy **a hit nem illúzió**. Ez a bizonyosság tartja őt egyszerre a világban és mégis a dolgok fölött. A hívő ember mindenre illúziómentesen tekint, de ugyanakkor mindent a megváltásból fakadó reménység optikájából szemlél.

Hálát adunk Istennek azért, hogy **dr. Márkus Mihály püspök úr szolgálatán ott nyugodott Isten Lelkének ereje, szeretete, józansága**, mindenben a fentiek szerint; mert bizony erre az igehirdetésre készülve, ugyan az igeversen tájékozódva, mégis rá gondoltam, amikor ezeket a sorokat megfogalmaztam.

Végezetül, nagyon röviden, tegyük fel a kérdést: **HOGYAN ADJA ISTEN LELKE EZT A HÁROM FONTOS AJÁNDÉKOT NEKÜNK?**

Az erő, a szeretet és a józanság, a félelem ellenében, **kegyelmi ajándékok**. Mi önmagunkban erőtlenek, szeretetlenek és hamisan álmodozók vagyunk, és magunktól nem is leszünk mássá, csak ha Isten kegyelme könyörül rajtunk, és Szentlelke által, Jézus Krisztusban újjászületünk, akkor kapjuk ezeket az ajándékokat. Tehát ez a három fontos ajándék mindenestül Isten Lelkének ajándéka, kegyelmi állapotban van az, aki ezeket megkapta.

Itt tekintsünk a kiemelt 7. versen túl az egész igeszakaszra. Pál apostol hangsúlyozza Timóteusnak, hogy szüntelenül megemlékezik róla könyörgéseiben. Sőt magát Timóteust is kéri, hogy ő is **imádkozzon** ugyanilyen buzgósággal, vagyis gerjessze fel az Isten kegyelmi ajándékát, amely már benne van. Jézus Krisztus hangsúlyozta: „...**mennyivel inkább ad mennyi Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle**” (Lukács 11,13).

Hogyan kaphatjuk ezeket az ajándékokat: imádkozhatunk értük, és még egy fontos mondatot említ ezzel kapcsolatban az Ige, **továbbadhatjuk** ezeknek lehetőségét a gyermekeinknek, a következő generációnak. Hitet nem adhatunk, azt majd az Isten Szentlelke adja nekik, az erővel, szeretettel, józansággal együtt; de továbbadhatjuk ennek lehetőségét, beszélhetünk ezekről nekik és eléjük élhetjük ezeket az ajándékokat. Ez a mi felelősségünk. Ennyit mindenképpen tehetünk. A többi Istenünk „dolga”. „**Eszembe jutott ugyanis a benned élő képmutatás nélküli hit, amely először nagyanyádban, Lóiszbán és anyádban, Eunikében lakott, de meg vagyok győződve arról, hogy benned is megvan**”.

Vigyünk magunkkal a mai üzenetet, **így adjunk hálát Márkus Mihály lelkipásztor-püspök testvérünk szolgálatáért**: „**Mert nem a félelem lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét**”.

Steinbach József, 2015. május 31., Tata
Dr. Márkus Mihály püspök nyugdíjba vonulásakor a gyülekezetből

Gyülekezeti alkalmaink

Reformáció heti sorozat evangélikus testvéreinkkel közösen

Október 29. 18.00 – Református Imaház (Somogyi B. u. 5.)

Szolgál: Farkas Balázs VI. éves teológiai hallgató

Október 30. 18.00 – Református Imaház (Somogyi B. u. 5.)

Szolgál: Franko Máttyás evangélikus lelkipásztor

Október 31. 18.00 – Evangélikus Templom (Bárány u. 2.)

Ökumenikus úrvacsoraosztással. Szolgál: Papp László beosztott lelkész

Ünnepi istentiszteletek

Október 31. 9.00 – Református Imaház (Somogyi B. u. 5.)

Reformáció ünnepe.

Október 31. 10.00 – Református Templom (Kocsi u. 15.)

Reformáció ünnepe.

November 1. 10.00 – Református Templom (Kocsi u. 15.)

Megemlékezés Dr. Márkus Jenő halálának 60. évfordulójáról. Szolgál Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület Püspöke.

Ádventi gyülekezeti hét

November 23-27. 18.00 – Gyülekezeti Otthon (Kocsi u. 15.)

Ádventfői koncert – a Tatai kórusok szolgálatával

November 29. 16.00 – Református Templom (Kocsi u. 15.)

Szeretetvendégség – idősök délutánja

December 13. 15.00 – Gyülekezeti Otthon (Kocsi u. 15.)

Versbarátok körének szolgálatával

„Erősödjete meg az Úrban,
és az Ő hatalmas erejében!” (Ef 6,10)

Kedves Testvéreim!

Köszönöm az elhangzottakat. Nem most van a visszatekintés, a nagy összefoglalás alkalma. Nem a dicsekvése, és nem is a kudarcokon való kesergése. A köszönetmondás alkalma ez.

Köszönöm teremő, gondviselő, megváltó és megszentelő Istenemnek, hogy az „erőm feletti” feladatokhoz erőt adott. Köszönöm, hogy sokszor elmondhattam: „mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít”. Néki köszönöm, hogy „hűnek ítelt, és szolgálatára rendelt”.

Köszönöm tágabb családomnak mindazt, amit és amiben a szolgálatok során segítettek. Áldott emlékü szüleimnek az otthont, a nevelést, a kemény körülmények között is élő és éltető szeretetet. Köszönöm testvéreimnek a térbeli távolságok ellenére is hatékony lelki közösséget.

Köszönöm az időközben létszámban is, életkorban is megnőtt „szűkebb” családom minden segítségét. Köszönöm hitvestársamnak a 6+49 esztendő. Köszönöm a gyermekeimnek, hogy becsülettel viselték a „lelkészgyerek” sorsából fakadó hátratételeiket. Köszönöm, hogy a „püspökgyereknek” kijáró fokozott terhelést is összeroppanás nélkül hordozták. És köszönöm unokáimnak, amit már és még - tőlük tanulhattam és tanulhatok.

Köszönöm a tatai eklézsiának, hogy elfogadott és befogadott. Köszönöm, hogy együtt épültünk, egymás hite által. Köszönöm, hogy azokban az években sem gyengült a gyülekezet élete, amikor „püspöke” volt ugyan, de „lekipásztora” alig. Köszönöm a gyülekezet közösségének, hogy befogadta a sorra születő intézményeket, és köszönöm az intézményeknek, hogy megtalálták a helyüket a gyülekezet közösségében. Köszönöm Tata városának, előljáróinak és polgárainak, hogy szép példáját mutathattuk a felekezeti közötti együttműködésnek.

Köszönöm a Magyar(országi) Református Egyháznak és az egymásra épülő fokozatos közösségeinek, hogy 24 esztendőn át feladatokkal bízott meg, és megoldásokat fogadott el tőlem. A rendre elhangzó köszöntések megerősítettek a Reményik Sándortól tanult és elfogadott életszemléletemben: „Akarom, fontos ne legyek magamnak...”

Ha valakit szándékom ellenére megbántottam volna, innét hadd kérjem: bocsásson meg nekem.

Azzal kezdtem: nem a „visszatekintés” alkalma ez. Nem is a búcsúvételé. A „tisztsgból” el lehet menni nyugdíjba. A szolgálatból soha.

Ezért együtt tekintsünk előre, és fogadjuk meg Pál apostol szavát: „Erősödjete meg az Úrban, és az Ő hatalmas erejében!” (Ef 6,10)

Dr. Márkus Mihály
köszönetmondása nyugdíjba vonulásakor

Hagyjad az Úrra a te útadat, és bízzál benne, majd Ő teljesíti!

1991-ben születtem a Vajdaságban található Verbászon. Édesapám történész és muzeológus, édesanyám pedig tanítónő. Nagypám haláláig, nagybátyám mind a mai napig a horvátországi magyar református gyülekezetekben szolgált lelkészként. Szüleim 1993-ban költöztek át Magyarországra velem és bátyámmal. Most már több mint húsz éve a Bács-Kiskun megyei Szalkszentmárton az otthonunk. Itt töltöttem az általános iskolai éveket, majd a Kunszentmiklósi Baksay Sándor Református Gimnáziumban érettségiztem. Itt remek közösségre, igazi példaképekre találtam, valamint testileg és lelkileg is sokat fejlődtem. Komoly hatással volt rám a testmozgás, azon belül is a kosárlabda, mellyel azóta is számos szép eredményt érhettem el csapataimmal. A legnagyobb „sikereimet” azonban a hit rögs útjain tapasztaltam kamasz koromban.

Mivel a „lelkész-közege” és a „parókia illata” sohasem állt tőlem messze a rokoni kapcsolatok és szép emlékek miatt, mindig éreztem, hogy valami ilyen irányba kellene elindulnom. De ennek a beállalásához nem voltam elég bátor a gimnáziumi évek alatt, úgy is mondhatnám, nem volt elég erős ehhez a hitem. Isten azonban éppen az önfeljuségből fakadó csalódások által értette meg velem, miként és hogyan kell őt szolgálnom.

Nem én választottam azt a szolgálatot, amiben most a legnagyobb örömemet lelem, de örölk és példa is számomra az, hogy Valaki jobban tudta mi a feladatom az életben és mi a jó nekem.

A gimnázium után 2010-ben a Pápai Református Teológiai Akadémia hallgatója lettem. Hálás vagyok Istennek, hogy olyan barátokat, teológus társakat és kiváló tanárokat sodort az utamba, akiktől tanulhattam és erősödhetett a hitem. Reményeim szerint 2016 nyarán szerzem meg a diplomámat.

A Tatai Református Gyülekezetben elsődleges feladatom a fiatalokkal való munka. Közös megfogalmazott célunk a fiatalok megszólítása, érdeklődésüknek felkeltése, véleményeiknek, gondolataiknak meghallgatása. Fontos, hogy bíztassuk őket a hitben való járásra, példát mutassunk nekik. Különbözö feladatok, programok, utazások és legfökeppen szolgálatok által szeretnénk, hogy rádöbbenjenek arra, milyen jó Krisztus egyházába tartozni, milyen jó egy megértő és elfogadó közösség részének lenni, milyen jó boldog, Istent megismerni akaró embernek lenni.

A lelkési szolgálat más területein is szívesen részt veszek a gyülekezet életében, legyen az a szolgálat Igehirdetés, lelkigondozás vagy éppen sportprogramok szervezése.

A szolgálatokban igyekszem a tőlem telhető legtöbb hittel, reménnyel és szeretettel megállni. A nehéz feladatok hordozásában azonban Isten nem hagyott egyedül, hiszen családom, lelkész társaim, legföbkeppen menyasszonyom nagy segítségemre van, akivel, ha Isten engedi és éltet bennünket, 2016 nyarán összeházasodunk.

„Hagyjad az Úrra a te útadat, és bízzál benne, majd Ő teljesíti!” (Zsolt 37,5)

Farkas Balázs



Anyakönyvet lapozgatva



A keresztség sákramentumában részesült:

2015. május 10. Surapka Lorenzo Tamás
 2015. május 17. Tóth Martin Bence
 2015. május 17. Marics Milán Zénó
 2015. május 24. Baraté Márk András
 2015. május 24. Gál Noémi Zsuzsanna
 2015. május 25. Tolner Nimród Ferenc
 2015. június 14. Pruzsinszki Dominik
 2015. június 14. Seres Zalán János
 2015. június 14. Bodnár Maja Luca
 2015. június 14. Balambér Míra Robina
 2015. június 28. Leviczki Franciska
 2015. június 28. Kutenics Balázs
 2015. július 1. Detrói Tünde
 2015. július 5. Kelemen Johanna
 2015. július 5. Seres-Tóth Simon
 2015. július 19. Eipl Márton

2015. augusztus 2. Székely Eszter
 2015. augusztus 2. Hajdú Marcel Gábor
 2015. augusztus 9. Toszeczi Bendegúz
 2015. augusztus 16. Járóka Ronel
 2015. augusztus 16. Zeke Ferencné Kovács Erzsébet
 2015. augusztus 29. Novák Zsófia
 2015. augusztus 29. Novák Zsigmond
 2015. augusztus 29. Román Eszter
 2015. augusztus 30. Kurdi-Toma Mira
 2015. szeptember 6. Kupeczik Nóra
 2015. szeptember 6. Oravecz Dávid
 2015. szeptember 6. Oravecz Emilia Zsófia
 2015. szeptember 13. Talics Emiliána
 2015. szeptember 13. Nitti Viktória
 2015. szeptember 13. Gyurcsik József Dominik
 2015. szeptember 13. Lukács Eduárd Máté
 2015. szeptember 27. Kufár Lilla
 2015. október 4. Borsó-Bodnár Boglárka

Házasságot kötöttek:

2015. máj. 15. Töröcsik Szilárd és Tóth Brigitta
 2015. máj. 23. Szalai Ádám és Holczinger Márta
 2015. jún. 6. Bátky Attila és Szayer Mónika
 2015. jún. 6. Rang István és Vida Orsolya
 2015. jún. 6. Dr. Marencsák Zsolt és Dr. Konta Éva Mercédesz
 2015. jún. 20. Mönch Bastian és Gracza Petra
 2015. júl. 4. Csomor György és Szabó Andrea
 2015. júl. 17. Németh Miklós és Paizs Emőke Noémi
 2015. júl. 18. Széplaki János és Pásztor Anita
 2015. aug. 1. Rigó Péter és Balogh Ágnes
 2015. aug. 1. Kocsi Balázs és Lezsovits Szilvia
 2015. aug. 8. Pózna László és Farkas Emőke
 2015. aug. 14. Nagy Sándor és Dr. Lukács Eszter
 2015. aug. 19. Pataki Dániel és Tihon Ágnes Virág
 2015. aug. 20. Csengeri Attila és Miszlai Mária
 2015. aug. 22. Vaczula Csaba és Husvétai Laura
 2015. aug. 22. Kiss Ádám és Pavlovic Bojana
 2015. aug. 28. Boldis Gergely és Gyimóthy Lilla
 2015. aug. 29. Román Attila és Dimény Katalin
 2015. aug. 29. Janki Gábor és Hegedűs Orsolya Eszter
 2015. szept. 12. Gyugos Attila és Mátis Helga
 2015. okt. 3. Horváth Tibor és Dr. Neiger Éva Kata

Isten áldása legyen házasságukon!

Akikért a harang szólt...

2015. máj. 16. Hegyesi Istvánné Szakácsi Ilona (92 éves)
 2015. jún. 3. Barassó Lajos (80 éves)
 2015. jún. 5. Pap Attila Kálmán (62 éves)
 2015. jún. 6. Neumann Mihályné Németh Klára (56 éves)
 2015. jún. 11. Darázi József (73 éves)
 2015. jún. 26. Ötvös Gyula (59 éves)
 2015. júl. 1. Sándor Tamás (84 éves)
 2015. júl. 2. Zsigó Józsefné Haschek Margit Erzsébet (84 éves)
 2015. júl. 9. Hege György (62 éves)
 2015. júl. 13. Cságola Józsefné Bondor Mária (75 éves)
 2015. júl. 28. Maller László (75 éves)
 2015. aug. 7. Pap Zoltán (60 éves)
 2015. aug. 12. Molnár Jánosné Györke Éva (74 éves)
 2015. aug. 27. Molnár Gézné Váli Julianna (91 éves)
 2015. aug. 27. Bányai István Tiborné Horváth Erzsébet (72 éves)
 2015. aug. 29. Dr. Szende Tamás (75 éves)
 2015. szept. 15. Köhalmi Sándorné Kristóf Edit (61 éves)
 2015. okt. 5. Rétiné Körmendi Noémi (54 éves)

*Isten vigasztalása legyen elhunyt testvéreink
 itt maradt gyászoló szeretteivel!*

„Isten a szeretet” - Családi nap 2015

Idén már másodszorra került sor gyülekezetünk családi napjára. Tavaly azzal a szándékkal rendeztük meg, hogy szó szerint és jelképes értelemben is megnyissuk gyülekezetünk, templomunk kapuit mindazok előtt, akik ritkán vagy még szinte soha nem léptek be közénk. A családi nap koncepciója ebben az évben sem változott: a sok programon keresztül lehetőséget szerettünk volna adni arra, hogy kötetlenebb



formában is megmutassuk magunkat mint református közösség és mindezt úgy, hogy közben igényesen, színvonalasan tudjanak a családok, résztvevők együtt lenni. Idei évünk témája az Isten szeretete volt. Erről szólt a kezdő áhítat, ez adta a végső megfajtást a több soron is összetett vetélkedőnek és bízunk benne, hogy ez az isteni szeretet jelent meg a napunk minden pontján, programján.

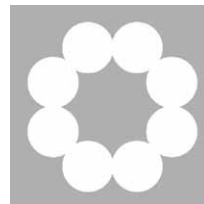
A közös kezdés után mindenki maga döntötte el, mivel tölti a délelőttjét. Volt kalandtúra a templomunkban: elrejtett szavakat, kifejezéseket kellett megtalálni a templom legkülönbözőbb pontjain, még az anyakönyvbe is bele kellett néznie annak, aki hibátlanul meg akarta oldani a feladatokat. A vetélkedő három állomáson zajlott, ahol nem csak ügyességi, logikai, de bibliai történetekhez kapcsolódó feladatok is volt. Ennek köszönhetően próbálták megépíteni a részt vevők Bábel tornyát, de a vízen járást is sokan megkíséreltek. Kenderke Művészeti Iskolánk a Búza útja elnevezésű, a gyerekek körében nagy sikernek örvendő programját hozta közénk. A gyerekek maguk örölték, szívták a lisztet, majd dagasztották és fonták meg a kiflijüket, amit végül búbos kemencében sütöttek ki az iskola tanárai. Hajnalcsillag Református Óvodánk a kézművesfoglalkozás teljes lebonyolítását vállalta magára, így kreatív, változatosabbnál változatosabb alkotások kerülhettek ki a résztvevők keze alól. Mindezek mellett volt foci és kosárlabda meccs, kosaras hinta és népi fajték az udvar több pontján. A szülők körében hatalmas sikernek örvendett a kávé szigetünk, ahol meg lehetett állni vagy éppen leülni egy frissen őrölt kávé mellé. A Szentírást szerettük volna még közelebb hozni mind a gyerekekhez, mind a felnőttekhez az Interaktív Bibliakiállítás segítségével. Plakátok vittek végig bennünket a Szentírás keletkezésének az állomásain, de emellett sok mindent ki lehetett próbálni. Így a lúdtollal való Biblia másolást, a nyomdázást, az igevers kirakót, de még megzenésített zsoltárokat és modern, bibliai tartalmú dalokat is hallgathatt az, aki végigment a kiállításon.

Amíg a családok játszottak, beszélgettek, együtt voltak, a háttérben hatalmas erővel készült az ebéd, hogy mindenkit megvendégelhessünk. A napunk zárásaként, kiemelt programként Levente Péter érkezett a gyerekekhez. Péter bátyó, ahogyan őt mindenki szólítja, minden kisgyereket, de szülőket is elvarázsolt történetével, meséjével.

Összefoglalva azt mondhatjuk, hogy Isten áldásával és részt vevők sokaságával zajlott le a második családi napunk. Ismét csodálatos volt megtapasztalni az összefogás, a közösség erejét, amivel előkészítettük napunkat. Sokan sok idejüket, energiájukat, kreatívabbnál kreatívabb ötleteiket adták, hogy családok sokasága érezhesse jól magát. Hála mindezekért az emberekért Istennek! Jövőre pedig folytatás következik!

Csillagpontos ifi tábor

Idén gyülekezetünk épülőben lévő ifi csoportjával a Csillagponton vettünk részt tábor jelleggel. Mi is, a többi csillagpontoshoz hasonlóan táborot vertünk gyülekezetünk termében 11 fiattal rögtön az első nap, majd megindultunk az edzőtábor felé, ahol részt vettünk a nyitó áhítaton, igyekeztünk felvenni a fesztivál hangulatát, ritmusát. Este visszatértünk főhadiszállásunkra és sok-sok játékkal ismerkedtünk, próbáltunk közelebb kerülni egymáshoz. Erre a gyilkosos játék kifejezetten jó lehetőséget biztosított.



A következő napokon a közös reggelik után együtt vettünk részt a bizalom témáját nagyon sokféle szempontból, a fiatalok nyelvén kibontó föelőadásokon. Csoportbeszélgetéseinknek nagyon-nagyon jó helyszíne volt a templomunk. Nem csak a kisugárzása miatt, hanem a kánikula is itt volt a legelviselhetőbb. Ebéd után tértünk vissza a táborba, ahol a fiatalok az esti áhítatig maguk osztották be az idejüket. Azon vettek részt, ami érdekelte őket. Sokat sportoltak, de néhány előadást is meghallgattak és különböző interaktív kiállításon is részt vettek.

Esténk jó hangulatban, beszélgetésekkel, játékkal teltek. Csütörtökön a templomban egy 10 állomásból álló imasétára is sor került, ami megmozgatta, mélyítette, átjárta a résztvevők lelkét.

Szombaton együtt vettünk részt a Csillagpont záró alkalmán, ahol különleges élmény volt a szabadban úrvacsorázni.

Ez az együtt töltött négy nap megerősítette fiataljaink közösségét, mélyítette hitüket. Reménységgel nézünk a jövő elé.

Házaspár -kör

Gyülekezetünkben 7 éve működik a házaspár-kör. Minden évben más témákkal foglalkozunk, beszélgetünk. H á z a s t á r s i k é r d é s e k r ől, gyerek nevelésről,



gyülekezethez tartozásról, szolgálatokról. Hogyan növekedjünk a szeretetben, a Szentírás és az Úristen ismeretében. Minden hónapban egy alkalommal találkozunk. Ilyenkor növekedő gyermekeinket is magunkkal hozzuk, s a felnőttek beszélgetése alatt felügyelet mellett játszanak, beszélgetnek. Jó alkalom ez a hosszútávú keresztyén barátságok kialakulására is. A soron következő évadot egy kirándulással kezdtük. Autókkal utaztunk a közeli Kisbérre, ahol megtekintettük a Mini Magyarország Makettparkot, sőt egy csodaszép hatyűban is gyönyörködhetek a gyerekek és felnőttek. A Makettpark után belátogattunk a kisbéri református templomba. megnéztük szép faragott padjait, díszítését, tetőszerkezetét. A gyermekek pedig a karzatot vették birtokukba. Búcsuzóul elénekeltük a 165. zsoltárunk első versét: Itt van Isten köztünk, majd a gyerekeknek alkalmuk nyílt a templomudvar fűvén egy kis focizásra. Köszönet érte a kisbéri gyülekezet gondnokának és Vajs Tibor nagytiszteletű úrnak.

Szeretettel várjuk azokat, akiknek kedvük van házastársukkal együtt a Biblia köré leülni és közösen gondolkodni Isten üzenetéről, a házasságra, a gyereknevelésre és a mindennapi életre nézve is. 2015-ös alkalmaink: október 18; november 22, december 20.

Nagy Krisztina

Ragyogjon a ti világosságotok! Hittantábor 2015.



Idei táborunk helyszíne Tagyospuszta volt, ahol az egyházmegye konferenciaháza lett a szálláshelyünk. 1-6. osztályból 58 kisgyerek töltötte velünk a hetet. Délelőttönként Eszter királynő életével ismerkedtünk meg, aminek kapcsán különböző fontos témákat is érintettünk. Így szó volt az engedelmességről, felelősségvállalásról, bölcs életéről, a hálaadásról és önmagunk felvállalásáról is. A történetek kapcsán egész héten végigkövettük csoportokban egymás életútjának eddig megtett éveit. Beszélgettünk azokról a személyekről, akik meghatározóak voltak születésünk pillanatától, felelevenítettünk nehéz és terhes élethelyzeteket, összeszedtük, hogy kiért álltunk ki, kiért vállaltunk felelősséget. A gyerekeknek feladatuk volt megtervezni a jövőt is és végül még visszatekintve azt is végiggondolták, hogy mi mindenért lehetnek hálásak, miért mondhatnak köszönetet.

A közös foglalkozásokat mindig korcsoportos követte, hogy legyen lehetőségünk a beszélgetésre és a korosztálynak megfelelő játékok, feladatok elvégzésére. A foglalkozások mellett sok-sok éneklés, játék, kézműves foglalkozás adott lehetőséget arra, hogy senki ne unatkozzon. Volt foci, röplabda, ugrókötél, számháború, futás és egyéb szabadidő sportprogram.

Délutánonként a zsidó kultúrával ismerkedtek meg a gyerekek. Vendégeink segítségével sokat hallottunk az étkezésről, a zsidó mindennapokról, szokásokról, de még a körtáncokba is belekóstolhattunk. Radnóti Zoltán rabbinak köszönhetően a gyerekek megismerték a mai zsidó gyerekek hétköznapijait, de az ünnepről is nagyon részletes, izgalmas beszámolót hallhattunk, ami közben a táborlakóink bátran feltehették kérdéseiket. Kézműves foglalkozásaink kapcsolódtak mind a történetekhez, mind a zsidósághoz. Így készült el Susán várának a bejárata, a tábor zászlója, amit ünnepélyes keretek között húztunk fel első este. Emellett készítettek a gyerekek kipát, jogart, tiarát, ytong téglából véséssel és festéssel ceruzatartót, jogart. A hozott pólókat különbözőképpen díszítettük. A konyhaművészetbe is belekóstolt mindenki, mert közösen készítettünk Hámán-táskát és barheszt, amelyek a zsidóság hagyományos ételei púrim ünnepén.

Együttléteink zavartalanul, nagy szeretetben, ténylegesen Isten jelenlétét megtapasztalva zajlottak. Hogy ez így legyen, a sok imádság mellett rengeteg segítséget kaptunk. Már az előkészületeknél, a jogarok elkészítésében, majd egész héten a konyhában, ahol egy pillanatra sem volt megállás, mindig akadt egy segítő kéz. Jó volt megtapasztalni, hogy a közös szolgálat mennyire összekovácsol, eggyé tesz bennünket. Hálát adunk Istennek minden ajándékáért és egész heti gondviseléséért! Jövőre folytatás következik.

Baba-mama klub

Szeptemberben második tanévét nyitotta a gyülekezetünkben működő baba-mama klub. Ebben az évben péntekenként várjuk szeretettel a kisgyermekes anyukákat, nagymamákat egy kis éneklésre, mondókázásra, játékra, beszélgetésre. Minden pénteken 10 órától 11.30-ig van nyitva a „klubhelyiség”, amely nem más, mint a tükrös vagy kemencés terem, a Csillag-Virág Családi Napközi szomszédságában.

Kodály szerint a kisgyermek zenei nevelése az édesanyja születése előtt kilenc hónappal kezdődik, de soha nem késő csatlakozni és belefogni a zene megkedveltetésébe, magyar hagyományú népdalaink, mondókázások, játékok megismeréséhez.

A keresztyén nevelés megkezdése is fontos számunkra, ezért a zenés alkalmakat imádság zárja, amelyben hálát adunk a gyermekekért és az erőért, amelyet hozzájuk kapunk.

Mindezek mellett az anyukák részére angol nyelvű beszélgetésre is lehetőség van, kedves gyülekezeti tagunk Gábel Dorte jóvoltából, akik szakképzett angol tanár.

A gyülekezeti hirdetésen túl a tatai védőnők segítenek a szórólapok terjesztésében, köszönet érte nekik.

Hála legyen érte Istennek!

Nagy Krisztina beosztott lelkész

Ima Istenhez

**Köszönöm Istenem, hogy megteremtetted a világot,
Köszönöm, hogy meggyújtottál egy aprócska álmot.**

**Köszönöm, hogy ez a láng nem alhat ki soha,
Köszönöm, hogy nem te vagy a gonosz mostoha.**

**Köszönöm, hogy megtanítottál figyelni arra,
egy kis kedvességre, egy lényegtelen gondolatra.
Köszönöm, hogy hagytad, hogy bontsam szárnyaim,
Köszönöm, hogy segítettél elérni vágyaim.**

**Köszönöm, hogy a szememre álmot hoztál,
Köszönöm, hogy mindig szeretetre tanítottál.
Köszönöm, hogy megtanultam élni az életet,
Köszönöm, hogy élhetek, amíg csak lehet.**

**Kérlek, Istenem, ne bánts, aki bántott,
Ne büntesd azt, aki ellened kardot rántott.
Ne bánts az ártatlant, aki teljesen árva,
Ne bánts azért, mert félve nézett a világra.**

**Védd az embert kérlek, még ha nem is méltó a jóra,
Küldj szeretetet kapzsiira, mohóra.
Védd az állatot a külső veszélytől,
Védd az érzékenyt a lélekre törőtől.**

**Segíts annak kérlek, aki teljesen elveszett,
Tündöklő rózsá helyett gazcsomókat szedett.
Gyógyítsd be kérlek a feltépett sebet,
Mutasd az elveszettnek a tökéletes helyet.**

*Szabó Lilla Adrienn
(7. osztályos tanuló)*

Gyülekezeti hétvége Mátraháza 2015. július 16-19.

Köszikla és csiszolt gyémánt – Simon Péter

Bibliai vezérige: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.” (Mt. 16.16)

Amikor felkérést kaptunk arra, hogy beszámolót írjunk a gyülekezeti hétvégéről, azonnal kerestünk és meginterjúvoltunk egy olyan házaspárt, akik már korábban is részt vettek több tatai gyülekezeti táborban. Név nélkül adjuk közre beszámolójukat.

– *Milyen várakozással indultatok a gyülekezeti hétvégére?*

Férj: Mint gyakorlott táborozók már nagyon vártuk a következő gyülekezeti hétvégét. Szerettünk volna újra együtt lenni a gyülekezet tagjaival, új tagokkal megismerkedni, de leginkább feltölteni az igével, tovább mélyülni hitben.

Feleség: Egyetérték a férjemmel, de én már azt is nagyon vártam, hogy 4 napig más főzzön ránk. Így részt tudtam venni minden programon.

– *Milyen benyomásaitok voltak, amikor megérkeztek Mátraházára?*

Fe.: Szíves fogadtatásban részesültünk, a szobánk is elő volt készítve, látszott, itt figyelnek a vendégre. A szobákban tisztaság és rend fogadott, ennek kifejezetten örültem.

F.: Érkezésünkkor máris megcsapott engem a közeledő ebéd illata, és tényleg az egész hétvégén finom magyar ételeket kaptunk, majdnem úgy főztek, mint a feleségem otthon.

– *Milyen programokra emlékeztek a hétvégi táborból?*

F.: Én leginkább a délelőtti előadásokra és az esti áhítatokra emlékszem.

Fe.: Én ezeken felül a délutáni kirándulásokra és családi játéokra emlékszem leginkább.

– *Mi a véleményetek az előadásokról?*

F.: Az előadások alapvetően Péterről szólnak. Bennem Szabó Előd előadásai ragadtak meg legjobban, sokat tanultam Péterről. Csütörtökön Péter életrajzával ismerkedtünk. Talán kicsit provokatív azt mondani, mégis, Péter olyan, mint bármelyikünk, hirtelen beszédű, gyorsan cselekvő, mélységeket megjáró, mindent kipróbáló, érdeklődő-kíváncsi, Isten útmutatására hallgató ember. Pétert hibái ellenére Jézus igazi ember halásszá teszi.

Péntek délelőtt két előadás hangzott el. Az első címe az volt: „Mindent elhagyni Jézusért”. Számomra ez a cím elsőre azt jelentette, mindenről le kell mondani, de az előadás végére tisztázódott, hogy „csak” a fölösleges dolgokról kell lemondani, pl. a saját „tervezésről”. Egyáltalán nem kell lemondani a boldogságról, örömről és békességről.

Fe.: Különösen a kiscsoportos beszélgetés tetszett, ahol személyesen feltettük magunknak a kérdést, mit kell elhagynunk Jézusért.

F.: Előd második előadásának címe az volt: „Szeretettel és lélekkel”. Arról a történetről volt szó, amikor Jézus háromszor megkérdezi Pétert, szeretsz-e?! Láthattuk, hogyan bánt Jézus azzal a Péterrel, aki előtte háromszor megtagadta őt. Felemelő volt, hogy Jézus nem foglalkozott Péter múltjával, csak a jövőjével és feladattal bízta meg: „...Legeltesd juhaimat”.

Fe.: Nagy élmény volt hallani a sok személyes bizonyosságot a kiscsoportokban. Az őszinteség légköre volt jelen minden csoportban, annak ellenére, hogy a kérdések nagyon személyesek voltak, pl. milyen mélységek vannak a hitemben?, milyen sebeket okoztam másoknak?, hogyan éltem át Jézus felemelő erejét? Én a szombati vendégelőadó, Dr. Kocsev Miklós előadásait is érdekesnek találtam. Az első előadás címe az volt: „Elfogadás, előítélet mentesség”. Tanulságos volt, hogyan viszonyulunk embertársainkhoz előítélettel, szinte tudat alatt, automatikusan. Akár olyanokkal szemben is,

akiket egyáltalán nem ismerünk. Az előadás után jót beszélgettünk a témáról, saját előítéleteinkről másokkal szemben és fordítva.

F.: A második előadás címe: „Hányszor bocsássak meg?” még nehezebb volt, különösen, mert itt sokan cipeljük személyes terheinket és átélik a megbocsájtás nehézségeit, ugyanakkor az örömet is, amikor sikerül megbocsájtani és tovább lépni a fájdalomból.

– *Meséljetelek kicsit a kirándulásokról!*

Fe.: Az első kirándulás a Sás-tóhoz vezetett, gyönyörű természeti környezetben gyalogoltunk egészen egy kilátóig. Képzeld, Mandula, Lehel és még néhány felnőtt felmentek a kilátó legtetefjére. Azt mondták, szédítő látvány volt, ami érthető is, végig csigalépcsőn kellett menniük.

F.: A második nap Kékestetőre vitt az utunk, volt akit a busz, volt akit az autója és volt akit a saját lába. Mi az utóbbit választottuk. Igazi férfimunka volt, pláne, hogy a tervezett 3 km helyett végül 6 km-t kellett gyalogolni az erdőben. Biztos azért volt hosszabb az út, mert abban a hitben indultunk el, hogy a Kékestető csak 1010 m magas van, de kiderült, mégis 1014 m. Ennek ellenére senki nem adta fel.

Fe.: Szerintem is nagy dolog volt teljesíteni a hosszú sétát, de hozzátenném, hogy sok nő és gyerek is megmászta a hegyet. Akkor most hogy volt ez férfimunka?!

– *Mi volt a véleményetek az esti áhítatokról?*

F.: Nagyon jól illeszkedtek a délelőtti előadásokhoz, az egyik szinte csak arról szólt: Szeretsz-e engem? Otthon, a családban, a munkahelyen, az utcán stb. Jézus azt szeretné, ha minden helyen, helyzetben őt szeretnénk, nemcsak a vasárnapi Istentiszteleten.

Fe.: Én most inkább az áhítatok utáni táborüzenet emelném ki. Nagyon családias volt, ahogyan kicsik és nagyok együtt ülték körbe a táborüzenet és énekeltek. Nemcsak keresztyén dalokat, hanem népdalokat is, és mert hamar besötétedett, sokat fejből.

– *Úgy tudjuk, volt meglepetés program is, beszámolnátok róla?*

Fe.: Igen, az egyik este volt az imaséta, amely kb. 10 állomásból álló séta volt, de nem a szabadban, hanem az üdülő harmadik emeleti 2 helyiségében. Valóban volt lehetőség az elmélyülésre, végigjárni az állomásokat Jézussal. Minden állomáson annyi időt töltöttünk, amennyire ott egyénileg szükségünk volt. Ugyan ez nem egy kötelező program volt, de úgy láttuk, minden felnőtt és sok gyerek is részt vett rajta.

F.: Nekem is nagyon tetszett az imaséta, a legtöbb időt az első állomáson töltöttem, amely a ráhangolódásé volt, két székkal, elképzelve, hogy az egyikben Jézus ül, a másikban én.

– *Ki vigyázott a gyerekeitekre?*

F.: Nem tudom, alig láttam őket, de étkezésnél mindig vidámak voltak, szerintem jól érezték magukat.

Fe.: Jól megszerkesztett gyermekfoglalkozások voltak a gyerekeknek, sok szabadtéri játékkal. Volt is étvágyuk a gyerekeknek, biztos a friss levegőtől.

– *Mi tetszett legjobban?*

F.: Nekem a reggeli imaközösség, amely sok embert megszólított. Hálaadás, kérés, közbenjárás és Isten dicsőítése voltak az alaptémák. Érződött Isten jelenléte és az ima ereje. Ezt az imaközösséget jó lenne tovább folytatni a tábor után is, így lehet erősíteni a gyülekezeti közösséget.

Fe.: Együtt lenni a gyülekezet többi tagjával, beszélgetni azokkal, akiket vasárnaponként látunk a templomban, de nem ismerjük annyira. A közös élmények erősítik a kapcsolatainkat. Ettől úgy érzem, sokkal inkább része lettem a közösségnek.

– *Eljöttök a táborba jövőre is?*

Férj és feleség: Természetesen igen. Tudjuk, hogy jövőre is Mátraházán lesz, ami garancia a fizikai keretekre. Már csak meg kell tölteni témákkal és gyülekezeti tagokkal. Reméljük sokakkal fogunk találkozni.

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

Gyülekezeti csoportok alkalmai:

PÁROS KÖR

Fiatal családok összejövetele havonta –
Minden hónap harmadik hétvégéjén

NŐSZÖVETSÉGI ÖSSZEJÖVETEL

Minden hónap első szerda du. 17.00

NŐI BIBLIA ÓRA:

2015. november 13. du. 18.30

2015. december 11. du. 18.30

PRESBITERI BIBLIA ÓRA:

2015. november 18. du. 18.00

2015. december 16. du. 18.00

ÉNEKKARI PRÓBA:

Minden csütörtökön 18 órakor az imaházban

ZENÉS ISTENTISZTELET A CANTO ROCK ZENEKAR SZOLGÁLATÁVAL

2015. november 8. 16.00

Bibliás alkalmak:

ISTENTISZTELET: MINDEN VASÁRNAP

9.00 ÓRAKOR TÓVÁROSON,

10.00 ÓRAKOR TATÁN.

A vasárnapi 10 órás istentisztelettel párhuzamosan
gyermekmegőrzés és gyermek-istentisztelet is van
a hitoktató teremben.

Istentisztelet szerdán délután 15.00 órakor a kórházban,
csütörtökön délelőtt mindkét idősek otthonában.

2015. DECEMBER 6. 16.00

GYERMEKEK ÁDVENTI DÉLUTÁNJA

VASÁRNAPI IMAÓRA

18.00 órától a Tóvárosi református imaházban.

Hivatali nyitva tartás

Hétfőn és pénteken 9-12 óra között, szerdán pedig 14-17 óra között várjuk Kedves Testvéreinket! Természetesen a korábbi évtizedek szokásának megfelelően valamennyi gyülekezeti alkalomhoz kapcsolódóan lehetőség van a hivatali ügyintézésre is. A fogadási időn túl is állunk a gyülekezet tagjainak rendelkezésére, de kérjük ilyen esetekben az időpont egyeztetését. A hivatal 34/380-616-os telefonszámán van lehetőség a személyes találkozás megbeszélésére.

TATAI-TÓVÁROSI HARANGSZÓ

A Tatai Református Egyházközség hivatalos lapja

Szerkesztette, felelős kiadó: *Dr. Szabó Előd*

Készült: a gyülekezet kiadásában,
1240 példányban

Előkészítés: *BCs* Nyomtatás: *Sollers*

**A gyülekezet tagjaihoz
a presbiterek útján jut el a Harangszó.**

Itt vagyunk:

2890 Tata, Kocsi u. 15.

Tel.: 34/380-616, 30/639-6542

E-mail: hivatal@reftata.hu

Gyülekezetünk honlapja: www.reftata.hu

A Tatai Református Gimnázium honlapja:
www.refi-tata.hu

Kenderke művészeti iskolánk honlapja:
www.kenderke.hu

Támogassa a Harangszó megjelenését!

Az újságot adományokból tartjuk fenn,
és ingyen jut el gyülekezetünk valamennyi tagjához.

Egy példány ára mintegy 35 forint.

Ha valaki anyagilag is segíteni tudja az újság megjelenését, annak neve, illetve cégének, vállalkozásának a neve megjelenhet az újság hátoldalán.

Várjuk a támogatók jelentkezését!

Köszönjük segítségüket!

A Harangszó megjelenését a Sollers Nyomda támogatja.

Forduljon hozzánk bizalommal!

Sollers Nyomdaipari Kft.

Tata, Komáromi u. 55.

Tel.: (34) 586-036

E-mail: sollers@t-online.hu



**Ofset-, digitális és tamponnyomtatás.
Minden, ami nyomdával kapcsolatos:**

*Havilapok, könyvek, prospektusok,
naplók, szórólapok, plakátok,
üggyitelti nyomtatványok, névjegykártyák,
borítékok, ajándéktárgy emblémázás,
stancolás...*